

FRANJO ČIČEK:

Mihec Pihec

MIHEC PIHEC SE PRIMERJA Z OČETOM

MIHEC PIHEC JE BIL VSELEJ PONOSEN NA OČETA. ŠE POSEBNO ZATO, KER JE BIL OČE VELIK DEČEK, ON PA MAJHEN. TUDI JE OPAZIL MIHEC, DA IMA OČE GLAVO NA ENEM KONCU, NOGE PA NA DRUGEM — PRAV KAKOR ON. ALI DA IMA NOS NA SREDI LICA IN NA VSAKI STRANI PO EN VELIK UHELJ, TOČNO KAKOR ON. DA JE NOSIL OČE POD NOSOM KOŠATE BRKE, KI JIH MIHEC NIMA, TO GA JE SRBELO. TODA SI JE ZNAL POMAGATI. NABRAL JE NA POLJU »KORUZNIH RUS« TER SI JIH PRILEPIL POD NOS, DA JE BIL VIDETI KAKOR ROKOVNJAČ, KO JE MOŽATO KORAČIL ZA OČETOM.

AMPAK JE OPAZIL MIHEC ŠE DRUGE NEPRIMERNE PRIMERE. SVOJ ČAS JE PREDLAGAL OČETU, NAJ SI SPODREŽE NOGE, DA NE BO TAKO VISOK IN DA NE BO ŠKILIL NEKAM V ZRAK, KO MU JE SINČEK PRI TLEH. A JE NALETEL NA ISTO, KAKOR TAKRAT, KO MU JE HOTEL ZABITI V STEGNO ŽEBELJ, DA BI NANJ OBESIL SVOJO KAPO. SPLOH JE IMEL MIHEC ČUDNO NAVADO, KLJUVA TI OČETOVE NOGE Z ŽEBLJI. POSTAVIM PRIMER, KO JE OČE TARNAL ŽENI, DA MU NA ČEVLJU SILI PODPLAT V SOSEDNJO VAS. JE SLIŠAL PRITOŽBO MIHEC IN ROČNO JE ZABIL V OČETOV ČEVELJ ŽEBELJ, DA OSTANE SKUPAJ, KAR SKUPAJ SPADA. SEVEDA OČE PIHEC TEGA NI VIDEL IN VEDEL. ZATO JE DRAGI OČKA POSKOČIL KAKOR RIS, KO JE PORINIL DRUGI DAN NOGO V ČEVELJ IN JE NOGA TAM ZAVOHALA ŽEBELJ. IN JE BIL ŽEBELJ KRIV, DA JE PRIDNI OČKA POKLICAL NA POMOČ VSE SVETNIKE IN VSE HUDIMANE TER JE MIHCU NATEGNIL UŠESA KAKOR ZAJCU.

DA JE MIHEC POIZKUŠAL NEKOČ TUDI OČETOVO SUKNJO IN JI POREZAL ROKAVE, KER SO MU BILI PREDOLGI, ALI DA JE PRIKROJIL IZ NJEGOVIH HLAČ DVOJNE ZASE IN ŠE NAPRAVIL IZ OSTALEGA BLAGA DVE ŽOGI, ALI DA JE IZPRAZNIL IZ OČETOVE PIPE VES TOBAK IN NAMESTO TEGA NATLAČIL V PIPO PREDIVA, DA JE POTE M OČE KIHAL IN PIHAL KAKOR MEH, TAKIH ČUDNIH VRAGOLIJ BI LAHKO NAŠTEL ŠE CELO REŠETO.

TODA JE BIL MIHEC KUJON IN JE POIZKUSIL ŠE KAJ DRUGEGA. NENADOMA MU JE PADLO V GLAVO, ZAKAJ BI OČKA NE PRODAJAL PLATNA — KAKOR NA PRIMER ON. TO BI BILO KRASNO, AKO BI NOSIL OČKA REP KAKOR MIHEC IN ŠE CELO VEČJEGA. SAPRAMIŠ, TO BI GLEDALI LJUDJE! JE SVETOVAL MIHEC OČETU, NAJ STOJI PRI MIRU, DA MU NAPRAVI »REP« ALI

PLATNO NAPRODAJ. JE BIL LJUBEZNIVI OČKA ZA TO HITRO PRI RŌKI. KAR STEGNIL SE JE IN ŽE JE DRŽAL V ROKAH LESKOVO ŠIBO. JE MIHEC URNO SPOZNAL TISTO REČ, KI JO JEMLJE OČKA IZZA OGLEDALA. ŠE PIHNIL NI IN GA ŽE NI BILO VEČ. ZBEŽAL JE NA VRT, KJER JE MATI SUŠILA PERILO.

»MAMA,« JE ZAKLICAL, »OČKA BI RAD REP, A SI NE PUSTI REZATI HLAČ! DAJTE MI KAJ, MU GA PRIŠIJEM OD ZUNAJ!«

»DAM TI DAM,« JE REKLA MATI, »TODA LE KAKO SI OČKA KAR NA LEPEM IZMISLI, DA BI RAD NOSIL REP.« JE MIHEC SLIŠAL TE BESEDE IN JE POVEDAL: »I, MAMA, ČE GA NOSIM JAZ, ZAKAJ GA NE BI ATA?«

»VIDIŠ, MIHEC, TO JE TISTO. PRAV SI POVEDAL«, VZKLIKNE MATI IN MU DA BRISAČO. HITRO SE VRNE MIHEC Z NJO NAZAJ V SOBO. VROČE JE BILO IN OČKA JE LEGEL, DA MALO PODREMA. ZA BOGA MILEGA NI VEDEL MIHEC, KAKO NAJ OBESI BRISAČO ZA REP. ŽE JE HOTEL NAZAJ K MATERI PO ŠIVANKO IN NIT, KO

OPAZI MUHOLOVEC. TA IMA ŽEBELJ! SPLEZAL JE NA MIZO IN — HOP! GA ŽE IMA Z ŽEBLJEM VRED. JE PRITISNIL ŽEBELJ SKOZI BRISAČO IN JE ŽEBELJ PRELUKNJAL HLAČE TER POTIPAL OČETA ZA KOŽO.

»KUŠMANIR,« JE ZAKRIČAL OČE V SPANJU, »PREKLICANE BOLHE! TO SO HUJSE OD NAŠEGA MIHCA!« JE MIHEC IZNOVA POSKOČIL TER ZDIRJAL NA VRT:

»MAMA, MAMA, POJDI TE POGLEDAT! OČKA IMA BOLHE IN DVA REPA!«

JE STOPILA MATI V SOBO, ZBUDILA JE SKRBNEGA MOZA TER KEKLA:

»JEHATA, JEHATA VENDAR. ČE ŽE IMAŠ BRISAČO, BI VSAJ MUHOLOVEC PUSTIL PRI MIRU! MAR BODO MUHE LETALE ZA TABO, STARINA?«

SE JE OGLASIL MIHEC PIHEC: »O, NE MATI, OČKA IMA ZATO MUHOLOVEC, DA BODO BOLHE SKAKALE NANJ!«

»O JEJ, SAJ RES!« JE VZKLIKNILA MATI, »GLEJTE SI NO, KAKO JE BRIHTEN NAŠ MIHEC. ON NI SAMO »JUHOPIHEC«, ON ZNA KAJ VEČ! NI MI PREJ PADLO V GLAVO. ŽE VEM. TAKO BO. ZVEČER SI TUDI JAZ POLOŽIM MUHOLOVEC POD ODEJO, MRCINASTE BOLHE, ZDAJ BOSTE VIDELE, KAJ SE PRAVI HRUŠKE PEČI!«

SE JE OČE POTIPAL TJA, KJER MU JE VISEL »REP«, VRGEL JE OBOJE ŽENI TER DEJAL:

»ZDAJ PA NE VEM, ALI SE MENI MEŠA, ALI SE JE TEBI PAMET ZASUKALA. MIHEC, POGLEJ NO, ČE IMAMO VSI GLAVE NA PRAVEM MESTU.« JE MIHEC POGLEDAL IN POTRDIL.

»NU,« JE REKEL OČE, »POTEM JE PA VSE V REDU!«

(DALJE PRIHODNJIC)

Milni mehurčki — naprodaj

V Tokiu, milijonskem glavnem mestu Japonske, ki se je sicer že čisto pomodernilo, še vedno lahko vidimo mnogo japonskih izvirnosti, tako na primer prodajalce milnih mehurčkov. Na najnižjih stopnicah templjev jih je videti, ko prodajajo, obdani od množice otrok, svojo mavrično pisano robo. Na mali skrinjici ima iznajdljivi prodajalec celo vrsto stekleničic, ki so

napolnjene z običajno milnico (z milom zmešano vodo). Zraven pa leže lepo umetniško izdelane pipice iz bambusa. Sem pa tja pomoči mož bambusovo paličico v steklenico in spusti vpričo ljudi, ki so se nabrali pred njim, sto in sto pisanih, izpreminjastih milnih balončkov v zrak. Kmalu se oglašijo kupci in na stopnicah templja pihajo zdaj milne mehurčke staro in mlado. Nato pospravi prodajalec svojo robo in hiti na stopnice drugega templja, da tudi tam razkaže veselji množici svoje umetnije, in da napravi, kar je zanj najbolj važno, dobro kupčijo.